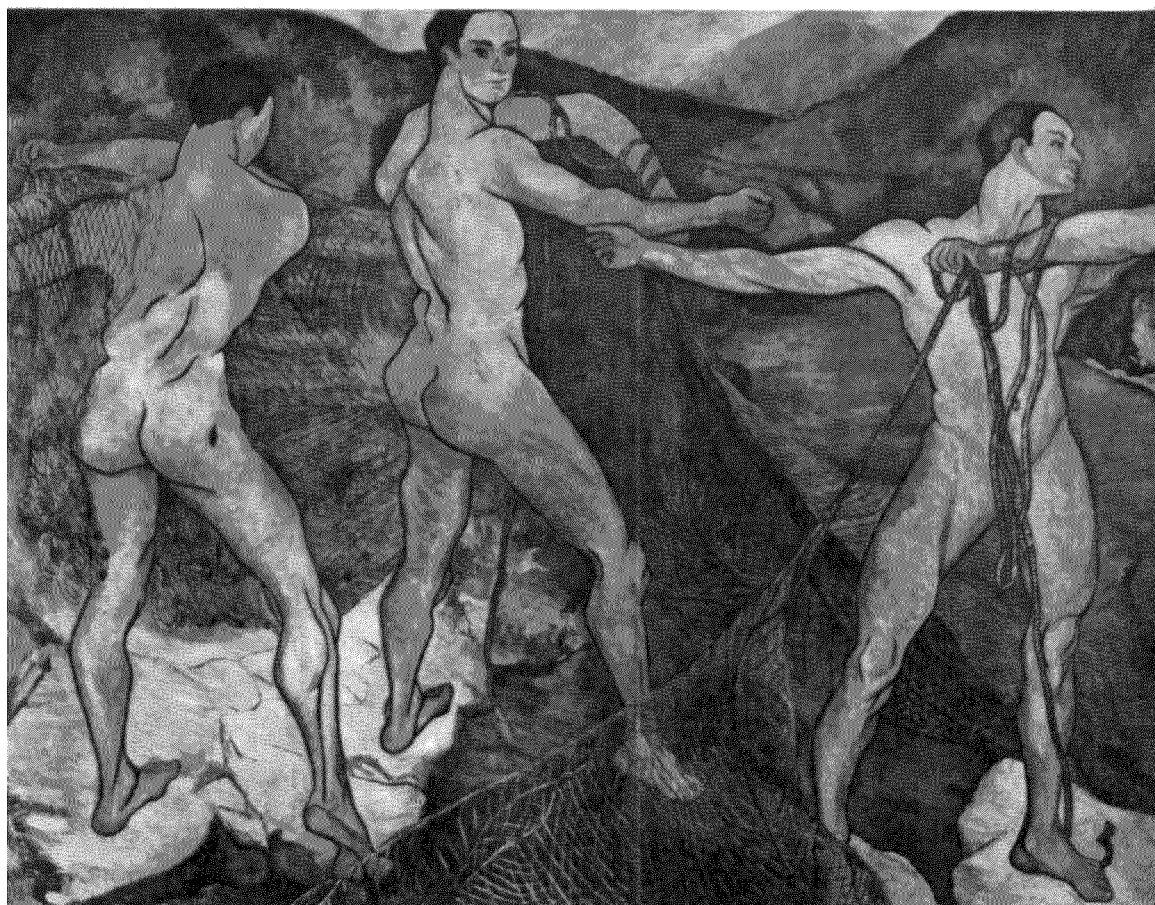

Σουζάν Βαλαντόν, Το πέταγμα των διχτυών, 1914

Ιατρική των χριστιανών

Με αφορμή την απόφαση για ανακήρυξη του Αρχιεπισκόπου της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ελλάδος Χριστοδούλου σε Επίτιμο Διδάκτορα της Ιατρικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και τα γεγονότα που τη συνόδευαν, θα θέλαμε να διατυπώσουμε ορισμένες νύξεις για τις ιστορικές σχέσεις του Χριστιανισμού με τις επιστήμες και ειδικότερα με την Ιατρική Επιστήμη.

Όσοι ενδιαφέρονται γενικότερα γι' αυτά τα θέματα και δεν τα αφήνουν να κυλούν απαρατήρητα, μπορούν, αν θέλουν, να ελέγξουν και να μελετήσουν τις αναφορές και τα θέματα που προτείνουμε, ώστε μόνοι τους, μετά από μία σύντομη και εμπειριστατωμένη μελέτη, να μπορέσουν να βγάλουν συμπεράσματα αντικειμενικά και ανεπηρέαστα. Είναι καιρός διάφοροι φορείς να σταματήσουν να δρουν βασιζόμενοι στην τρομακτική αμάθεια ή την παραπληροφόρηση του πλήθους και τη θρησκοληψία, η οποία συχνά συνοδεύεται από θρησκευτικό φανατισμό, που ολοένα αυξάνεται στις μέρες μας.

Στην Παλαιά Διαθήκη συναντάμε ένα «θεό» που όχι μόνο δεν έχει καμιά ιαματική διάθεση, αλλά απειλεί με πρόκληση ασθενειών για να εξασφαλίσει την υποταγή:

Αν δεν υπακούσεις, ο Κύριος θα σε χτυπήσει με πυρετό, ρίγος, ερεθισμό, μαρασμό, φλόγωση και ώχρα [χιτρινάδι:], με πληγή στις έδρες, με αιμορροΐδες (!) και με άγρια ψώρα και ξυσμό, με αρρώστιες αγιάτρευτες [...]. Θα σε χτυπήσει [ο Κύριος] με τρέλα, με τυφλωσιν [...] με σύγχυση μυαλού, θα ψηλαφείς σαν τον τυφλό στο καταμεσήμερο [...]. Ο Κύριος θα σε χτυπήσει στα γόνατα και στα σκέλη και από τις πατούσες έως την κορυφή σου με κακή πληγή, ώστε να μην μπορείς να γιατρευτείς [...]. Αν δεν υπακούσεις, ο Κύριος θα κάνει τις πληγές σου [...] πληγές μεγάλες και αθεράπευτες και ασθένειες κακές, βαριές και αθεράπευτες. Και θα φέρει πάνω σας όλες τις οδυνηρές πληγές, απ' τις οποίες κατατρομάζατε και θα τις κολλήσει σε σας. Αλλά ακόμα και κάθε ασθένεια και κάθε πληγή που δεν είναι γραμμένη στο βιβλίο αυτό [ακόμα και αυτές!], θα φέρει ο Κύριος επάνω σας, εάν δεν υπακούσετε [...].

Δευτερονόμιον, ΚΗ': 15-63

Η αρνητική ιατρική, λοιπόν, εργαλείο υποταγής! Είναι πολύ ενδιαφέρον αυτό το κεφάλαιο του Δευτερονομίου.

Στα «θαύματα» λοιπόν της Παλαιάς Διαθήκης, εκτός από θεραπείες νόσων και μαλακιών (κακώσεων), επεμβάσεων, αλλαγών και αναστολών φυσικών διεργασιών και φαινομέ-

νων, στα βιβλία της *Πεντατεύχου*, των *Κριτών*, των *Βασιλειών*, των *Μακκαβαίων* και αλλού, βλέπουμε το θεό των Εβραίων-Ισραηλιτών, Γιαβχέ(χ) (θεός της ερήμου που τελικά ερήμωσε τα πάντα), να επεμβαίνει, αδιακρίτως αν πρόκειται για επιθετικούς ή αμυντικούς πολέμους και μάχες, για να δώσει τη νίκη στον εκλεκτό λαό του. Μάλιστα, συχνά έχουμε εξολοθρευση αμάχων, μέχρι θηλαζόντων νηπίων, ζώων και αμπελώνων. Ότι δεν μπορούσε να μεταφερθεί, παραδίδεται στη φωτιά (βλ., π.χ., *Αριθμοί* ΛΑ', *Βασιλειών-Σαμουήλ* Α', ΙΕ' κ.λπ.). Θρηωδίες άνευ προηγουμένου και ίσως άνευ επομένου, κατ' εντολή του βιβλικού θεού Γιαβχέ(χ). Οι νόμοι πολέμου (*Δευτερονόμιον* Κ') και οι νόμοι εξουσίας (*Βασιλειών-Σαμουήλ* Α': 8, και στην *Καινή*, *Προς Ρωμαίους* ΙΓ': 1-7 και *Πρώτη Επιστολή Πέτρου* Β': 13-18) του βιβλικού θεού Γιαβχέ(χ) κάνουν τους εγκληματίες πολέμου των τελευταίων αιώνων να φαίνονται σχεδόν άγιοι μπροστά τους. Αυτός ο βιβλικός θεός των Εβραίων, ο Γιαβχέ(χ), όσο κι αν φαίνεται παράξενο, είναι ακριβώς ο ίδιος Θεός Πατήρ των Χριστιανών! Άραγε τι μαγείρεμα συνέβη;

Στην Παλαιά Διαθήκη και εν συνεχεία στην *Καινή* βλέπουμε έναν τεράστιο αριθμό θαυμάτων με τρομερό εύρος θαυματουργικής ικανότητας, από θεραπεία πυρετού μέχρι αναστάσεως νεκρού τετραήμερου. Προϋπόθεση αυτών των θαυμάτων ήταν η πίστη (θρησκευτική). Από το 35 Κ.Ε. (Κοινής Εποχής) μέχρι το 313 Κ.Ε. τα «θαύματα» συνεχίζονται με τον ίδιο περίπου ρυθμό, αν πιστέψουμε τις *Πράξεις των Αποστόλων* και όλα τα βιβλιαράκια με βίους Αγίων. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς και οι Άγιοι Ανάγυροι, Κοσμάς και Δαμιανός, αναφέρονται ως ιατροί και θαυματουργοί. Πριν λίγο καιρό μάλιστα, η Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία της Αυστραλίας μάς ενημέρωσε, μέσω του Διαδικτύου, ότι ο Άγιος Χαράλαμπος ανήλθε νεκρός! Και εμείς νομίζαμε ότι η τελευταία ανάνσταση νεκρού ήταν του Ευτυχούς στην Τρωάδα από τον Απόστολο Παύλο (*Πράξεις* Κ': 9)!

Το 313 Κ.Ε., με το κοσμοϊστορικό διάταγμα των Μεδιολάνων των Κωνσταντίνου και Λικινίου, νομοθετήθηκε η ανεξιθρησκία. Ως εκ τούτου, ο Χριστιανισμός έγινε ισότιμη θρησκεία με κάθε άλλη. Τούτο ήταν το δεύτερο διάταγμα ανεξιθρησκίας, εφόσον το πρώτο είχε εκδοθεί ενάμιση χρόνο πρωύτερα, από το σοβαρά ασθενούντα Γαλέριο. Αυτή η ανεξιθρησκία ως εκ θαύματος κράτησε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, διότι ο κενόδοξος εγκληματίας Κωνσταντίνος (ο Μέγας, που η εκκλησία τον έκανε Άγιο και Ισαπόστολο για τις υπηρεσίες του) έδωσε αμέσως μετά στους Χριστιανούς, μαζί με την «ανεξιθρησκία», και το επάνω χέρι. Τότε οι Χριστιανοί ξέχασαν τι θα πει ανεξιθρησκία, ειρήνη, αγάπη προς τον πλησίον, δικαίωμα σε άλλη γνώμη, άλλη αντίληψη κ.λπ. Από το 320 Κ.Ε. περίπου και εφεξής, έγιναν οι μεγαλύτερες καταστροφές και διώξεις που γνώρισε ποτέ η ανθρώπινη ιστορία, από τους χριστιανούς εναντίον όχι μόνο όλων των άλλων θρησκειών, αλλά και μεταξύ των χριστιανικών αιρέσεων και σχισμάτων. Στους επόμενους δύο αιώνες σχηματίστηκε εκτενής νομοθεσία για την εξάλειψη του αρχαίου κόσμου και ειδικότερα του Ελληνικού και Ελληνο-ρωμαϊκού Πολιτισμού. Οι καταστροφές βιβλιοθηκών, σχολών, έργων κοινής ωφέλειας, έργων τέχνης, βιβλίων, διωγμοί καθηγητών και κάθε επιστημονικής και φιλοσοφικής σκέψης και μελέτης αποτέλεσαν τη μεγαλύτερη μηχανή καταστροφής πολιτισμού που γνώρισε η ιστορία της ανθρωπότητας. Ταυτόχρονα παρατηρούμε ότι τα θαύματα, με τις θεραπείες πάσης φύσεως, δεν συνεχίζονται πλέον. Γιατί άραγε; Μόνο σποραδικώς αναφέρονται «θαύματα», τα οποία ωχριούν σε δύναμη και θεραπευτική ικανότητα όλων εκείνων

των θαυμάτων από τη δημιουργία του κόσμου (γύρω στο 5000 Π.Κ.Ε., αν δεν μας ατατά η μνήμη μας!) μέχρι το 313 Κ.Ε. Παραδείγματος χάρη, δεν ξαναβλέπουμε ανάσταση νεκρού, αλλά καμιά φορά βλέπουμε εικόνες να δακρύζουν ή να «ματώνουν» (με αποξηραμένο σιρόπι βυσσινιάδας!), όπως συνέβη μόλις πρόσφατα (18/6/2001). Ακόμα, διάφοροι ιερομόναχοι, ασχολούμενοι με το εμπόριο της ελπίδας, φέρανε σε διάφορους ναούς της Ευρώπης τόσα ξυλαράκια από τον Τίμιο Σταυρό... που θα μπορούσαν να γεμίσουν ολόκληρο υπερωκεάνιο. Υπενθυμίζουμε επίσης ότι έφεραν και μπόλικα (17) «αυθεντικά» πετσάκια της περιτομής του Χριστού. Ένας μάλιστα έφερε και ανάσα του Χριστού κλεισμένη σε μια μπουτίλια. Άλλος γάλα της Παναγίας μέσα σ' ένα μπουκάλι. Υπενθυμίζουμε ότι όλες οι θρησκείες του κόσμου κομπάζουν επιδεικτικά επιδεικνύοντας ολόκληρους καταλόγους τέτοιων «θαυμάτων»!

Παρόλο λοιπόν που η Εκκλησία, όπως ισχυρίζονται τα δόγματά της, καθοδηγείται και προστατεύεται από το Άγιο Πνεύμα και ο κλήρος απολαμβάνει της Θείας Χάριτος, ήδη από το 35 Κ.Ε. και εφεξής εκατοντάδες αιρέσεις και σχίσματα εμφανίζονται. Σφαγιάσθηκαν και εδιώχθησαν αναμεταξύ τους με φοβερό μίσος, πάθος και βασανιστήρια. Σκεφτείτε τι άλλα φοβερά θα γίνονταν αν δεν υπήρχε και η καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος και οι χριστιανοί δεν συγχωρούσαν ακόμα και τους εχθρούς τους, σύμφωνα με τον *Ματθαίο* Ε': 44.

Στο σημερινό κείμενο, θα περιοριστούμε στο να δώσουμε μερικές σύντομες βιβλικές αναφορές, για να προκαλέσουμε το ενδιαφέρον του ερευνητή-αναγνώστη, για τις παράξενες βιβλικές θέσεις και συμβάντα. Προφανώς χρειάζεται να μελετηθεί συστηματικά ολόκληρη η Εβραιοχριστιανική Βίβλος, από τη *Γένεση* μέχρι την *Αποκάλυψη*, κάτω από το φακό της κριτικής ανάλυσης, συγκριτικής, ιστορικής επιστήμης κ.λπ. Αφού η Βίβλος αποτελεί τη μόνη αλήθεια που ο Θεός αποκάλυψε στους ανθρώπους, νομίζουμε ότι πρέπει άπαντες να τη γνωρίζουν πλήρως. Πρέπει να σταματήσουμε επιτέλους να συμπεριφερόμαστε σαν παιδάκια του κατηχητικού, τα οποία από μικρά και μετά, στο Δημοτικό, στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο, διδάσκονται επιλεκτικά και εκλαϊκευμένα θέματα της εβραϊκής μυθολογίας και ιστορίας, καθώς και διαλεγμένες περικοπές από την Καινή Διαθήκη. Οφείλουμε να μελετήσουμε προσεκτικά τη Βίβλο και να σταθούμε απέναντί της ελεγκτικά, όπως θα κάναμε σε οποιοδήποτε άλλο σημαντικό ζήτημα της ζωής μας. Όχι σαν τους Καθολικούς, που επί σειρά αιώνων απαγόρευαν την ανάγνωση της Βίβλου από το κοινό επί ποινή θανάτου! Βέβαια, εκείνοι γνώριζαν πολύ καλά γιατί το έκαναν!

Ιδού λοιπόν, συνοπτικά, κάποια ενδιαφέροντα ιστορικά σημεία για μελέτη και έρευνα:

1. Κλείσιμο σχολείων, διαγμοί και φρόνοι διδασκόντων. Η μαθηματικός Υπατία κατακρεουργείται από τον Άγιο Κύριλλο Πατριάρχη Αλεξανδρείας το 415 Κ.Ε. Βλ. Σωκράτους Σχολαστικού, *Εκκλησιαστική Ιστορία - Περί Υπατίας της Φιλοσόφου*, 7.15 και *Σουΐδας*, ύψιλον 166. Ο θεολόγος αυτοκράτωρ Ιουστινιανός κλείνει όλες τις σχολές των Αθηνών και εκδιώκει όλους τους καθηγητές.

2. Κάψιμο βιβλιοθηκών (με μεγαλύτερη καταστροφή της βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας από τον Επίσκοπο Θεόφιλο το 391 Κ.Ε. και της μεγάλης βιβλιοθήκης της Ρώμης από τον Πάπα Γρηγόριο το Μέγα γύρω στο 600 Κ.Ε.). Βλ. Θεοδώρητος, *Εκκλησιαστική Ιστορία - επιστολή Δαμάσου Επισκόπου Ρώμης*, τόμ. 5ος, ΚΒ', 1245 (ή 320.16-321.16).

3. Καταστροφή γυμναστηρίων, λουτρών, βαλανίων (είδος αρχαίων λουτρών), θερμών (λουτρά θερμών υδάτων), λόγω του ταμπού των εβραίων και των χριστιανών για το γυμνό.

4. Καταστροφή των ασκληπειίων (αρχαίων ιατρείων, νοσοκομείων), αφού ο Ασκληπιός (θεός της Ιατρικής) εθεωρείτο δαίμονας για τους χριστιανούς.

5. Καταστροφή αλσυλλίων και δασυλλίων, γιατί θεωρούνταν κατοικητήρια διαβόλων.

6. Διωγμός της επιστημονικής και φιλοσοφικής σκέψης, ώστε οι χριστιανοί να μην έχουν να αντιμετωπίζουν καμία αντίθετη γνώμη.

Αποτέλεσμα, η οπισθοδρόμηση της ιατρικής επιστήμης και συνολικά όλης της ανθρωπίνης σκέψης κατά 1500 χρόνια, συν άλλα τόσα αναδρομικά τουλάχιστον. Επίσης ο ελληνικός και ελληνορωμαϊκός πολιτισμός επλήγησαν θανάσιμα.

Δείγματα ιατρικής και ιατροδικαστικής της Βίβλου:

1. Μολυσμός και κάθαρση ανδρός. Γυναίκα κατά την περίοδο αυτής, μολυσμός και κάθαρση αυτής. Αφροδισιακά νοσήματα. *Λευιτικόν* ΙΕ΄ 1-33, ΙΗ΄ 19, Κ΄ 18, ΚΒ΄ 4-6. Διαβάστε να δείτε τη «θεοδωρήτη» και «σοφότατη» αντιμετώπιση όλων αυτών των περιπτώσεων.

2. Γυναίκες λεχώνες, *Ψαλμός Ν΄* (ΝΑ΄): 3-5, *Λευιτικόν* ΙΒ΄: 1-8. Κάθαρση λεχώνας με διπλές κυρώσεις εάν γεννήσει κορίτσι αντί αγόρι.

3. Καταπληκτική Γιαχβική μέθοδος για τη διαπίστωση απιστίας ή μη απιστίας γυναικός με υποχρεωτική κατάποση βρομόνευρου «το Ύδωρ της Ζηλοτυπίας», *Αριθμοί* Ε΄: 11-31.

4. Μέθοδος για τη διαπίστωση παρθενίας. Η μη παρθένος λιθοβολείται, *Δευτερονόμιον* ΚΒ΄: 13-21.

5. Βιασμοί παρθένων. Τρεις περιπτώσεις και οι επαγόμενες τιμωρίες, *Δευτερονόμιον* ΚΒ΄: 23-29.

6. Προέλευση της λέξης ανανισμός, αν και πρόκειται για διακοπτόμενη συνουσία (coitus interruptus), *Γένεσις* ΛΗ΄: 1-10.

7. Χρήση αντικειμένων τύπου ζαριών, ουρίμ και θουρίμ, για την εξιχνίαση των βουλών του Γιαβχέ(χ) και τη λήψη αποφάσεων και τιμωριών. Άλλου είδους περιέργα αντικείμενα είναι τα τεραφείμ και τα εφόδ των ιερέων. Όλα αυτά αναφέρονται σε διάφορα σημεία από τη *Γένεση* μέχρι τον *Νεεμία*.

8. Η κακοτυχία του νόθου παιδιού, που εξοστρακίζεται χωρίς οίκτο αυτό και οι απόγονοί του μέχρι δεκάτης γενεάς, *Μασσορίτικο Δευτερονόμιον* ΚΓ΄: 3, *Κριταί* ΙΑ΄: 1-11.

9. Άνδρες σεξουαλικά κουτσουρεμένοι περιθωριοποιούνται, *Μασσορίτικο Δευτερονόμιον* ΚΓ΄: 1, *Δευτερονόμιον Εβδομήκοντα* ΚΓ΄: 3.

10. Για όσους δεν ξέρουν από γενετική, η σεξουαλική ένωση ωραίων γυναικών με υιούς του Θεού παράγει γίγαντες, *Γενέσεως* το ανάγνωσμα πρόσχωμεν ΣΤ΄: 2-7. Ωραίες γυναίκες με ωραία μαλλιά σκανδαλίζουν αγγέλους, *Πρώτη προς Κορινθίους* ΙΑ΄: 6-10.

11. Περιέργη χρήση δρογών όπως Νάρδου και Μανδραγόρα (αμφότερα ναρκωτικά φυτά) για αντιστάθμισμα στον έρωτα, π.χ. *Γένεσις* Λ΄: 14-16, *Άσμα Ασμάτων* Α΄: 12, 13 και Δ΄: 13, 14.

12. Θεραπεία λέπρας ανθρώπων και σπιτιών, *Λευιτικόν* όλο το Κεφάλαιο ΙΔ΄. Διαβάστε με ποιο τρόπο φορτώνουν την αρρώστια σε ένα πουλί πετάμενο για να τη μεταφέρει στα χωράφια και στα βουνά.

13. Διαιτολόγιο της Βίβλου: «Δεν θα μαγειρέψεις ένα αρνάκι με το γάλα της μάνας του». Αυτός ο νόμος, για να δοθεί τρεις φορές, *Ἐξοδος ΚΓ'*: 19 και *ΛΔ'*: 26 καθώς και *Δευτερονόμιον ΙΔ'*: 21, πρέπει να είναι το απαύγασμα της Γιαχβικής σοφίας. Βέβαια, δεν απαιτοῦναι να μαγειρέψεις το αρνάκι με το γάλα άλλου ζώου ή ανθρώπου.

14. Πανάκεια της χριστιανικής ιατρικής το Ευχέλαιον, *Καθολικὴ Ἐπιστολὴ Ἰακώβου Ε'*: 13-15.

Εκτός από τα ευχέλαια, για όλες τις τότε γνωστές αρρώστιες έπλασαν εξορκισμούς. Οι Ανατολικοί Ορθόδοξοι έχουν πολλούς εξορκισμούς του Εβραίου ελληνιστή Ιωάννου Χρυσόστομου και του Καππαδόκη ελληνιστή Βασιλείου Μεγάλου. Σας παραθέτουμε μικρό απόσπασμα από τον επίσημο εξορκισμό του Ι. Χρυσόστομου:

Δέσποτα Κύριε, που διέσωσες τον Νώε και τον Αβραάμ ελευθέρωσες από θλίψεις. Που τον Μωυσή κάλεσες εξ Αιγύπτου και τον Ισραήλ εκ του Φαραώ διασώσας [...] βοήθησον και την δούλη σου [κάποια Μαρία], σήση τον πυρετό, πράννε το άλγος κάθε πονηρής ασθένειας και σήκωσε την δούλην σου από την οδυνηρή κλίνη.

Άγιε Ιερεμία [...] Άγιοι Τρεις Παιδες [...] Άγιοι Επτά Παιδες, Άγιε Θεράπων, Άγιε [...] Άγιε [...] Άγιε [...] δωρίστε στην δούλη του θεού Μαρία υγεία και διώξτε τον πυρετό και το ρίγος της κακίας αυτής ασθένειας.

Εξορκίζω τις 72 ασθένειες τις οποίες έχει ο άνθρωπος, κεφαλόπονο, οφθαλμόπονο, οδοντόπονο, στηθόπονο, χειρόπονο, δυσουρία ή τρισουρία [ας μας εξηγήσουν τι εστί τρισουρία;! [...] εξορκίζω υμάς, αναχωρήστε και απέλθετε στα άγρια όρη [...] εξορκίζω πάντα τα ακάθαρτα παθήματα [...].

Ι. Χρυσόστομος, αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

Oratio in infirmos (in servam dei Maria). Από το υπό έκδοση βιβλίο του Μ.Κ., *Το θέατρο της σωτηρίας*

Ο Βασίλειος έχει εξορκισμούς για την αποπομπή δαιμόνων.

Στο Βυζάντιο και στη Δυτική Ευρώπη υπήρχαν συνταγές ανατριχιαστικής ιατρικής δεισδαιμονίας. Παραθέτουμε μερικές! (1) Για παθήσεις ματιού: «Πάρε το δεξί μάτι βατράχου σε μεταξωτό πανί και κάν' το φυλακτό. Για το αριστερό μάτι πάρε το αριστερό μάτι του βατράχου». (2) Για θεραπεία φαλάκρας: «Συχνή επάλειψη με κόπρανά χήνας!» Να λοιπόν μια ευκαιρία για υπερκέρδη! (3) Μια συνταγή για ίκτερο από την Αγγλία: «Να φάει ο άρρωστος 9 ψείρες με βούτυρο!» Αν τις φάει... χωρίς βούτυρο, τα αποτελέσματα δεν είναι εγγυημένα! (4) Μια αρκετά πρόσφατη συνταγή για χολολιθίαση (του 18ου αιώνα): «Διαλύστε κόπρανά προβάτου σε φρέσκο γάλα και ποτίστε τον άρρωστο!» (Οι συνταγές αυτές αναφέρονται στο βιβλίο της Λιλής Ζωγράφου, *Αντιγνώση*, σ. 369).

Όση λοιπόν σχέση έχουν οι συνταγές αυτές με την ιαματική επιστήμη της ιατρικής, άλλη τόσο σχέση είχε και η θρησκεία με την ιατρική και κάθε επιστήμη. Σκεφθείτε ότι οι εμπνευσμένοι πιστοί του Βυζαντίου έξιναν (όπως ξύνουν ακόμα μερικοί) τις μπογιές των εικόνων και τις έκαναν ρόφημα-φάρμακο. Οι μπογιές όμως δεν ήταν τίποτε παραπάνω από επιβλαβείς ουσίες, όπως π.χ. οξειδίο του μολύβδου, που βρίσκεται στην άσπρη μπογιά, το οποίο, όταν το πεις, παθαίνεις μολυβδίαση! Είναι πολύ ενδιαφέρον και ταυτόχρονα κομμοτραγικό να διαβάσει κανείς ιατρικές θεραπείες και συνταγές των Βυζαντινών και των άλλων Ευρωπαίων. Θα πείτε: είναι ποτέ δυνατόν να έγιναν αυτά από ανθρώπους;

Στη Δύση, οι αρρώστιες ήταν τιμωρίες του Θεού ή επεμβάσεις του διαβόλου. Έτσι ο ασθενής έμενε αβοήθητος και ό,τι ήθελε ας γινόταν στην πρώτη περίπτωση, ενώ στη δεύτερη υποβαλλόταν σε φρικτότατα βασανιστήρια, για να βγει ο Σατανάς από μέσα του.

Να λοιπόν πώς κατάντησε η Ιατρική από τους χριστιανούς 800 χρόνια μετά τον Ιπποκράτη (και μετά τον Διοσκουρίδη και τον Γαληνό), που προσπαθούσε να θεμελιώσει την Ιατρική στην επιστημονική παρατήρηση, μελέτη και να συναγάγει τρόπους θεραπειών κ.λπ. Αλλά η Βίβλος και οι Πατέρες ως θεόπνευστοι κατέστρεψαν το έργο του Ιπποκράτη.

Γιατί άραγε σήμερα όλοι οι πιστοί και οι ιερωμένοι χρησιμοποιούν τα επιστημονικά φάρμακα και πάνε στους γιατρούς και στα νοσοκομεία, αντί να θέσουν σε εφαρμογή τα ευχέλαια και τους εξορκισμούς των Αγίων, Θεοφόρων Πατέρων, όταν αρρωσταίνουν; Τουλάχιστον οι μάρτυρες του Ιεχωβά, μένοντας πιστοί στο παρελθόν, προτιμούν να πεθάνουν αντί να κάνουν μια απλή και σωτήρια μετάγγιση αίματος.

Θεολογικές θέσεις για γυναίκα και έρωτα:

Πολλοί θεολόγοι και ιερείς ισχυρίζονται ότι ο χριστιανισμός ανήψωσε την κοινωνική θέση της γυναίκας. Διαβάστε λοιπόν τα μαργαριτάρια που είναι σπαρμένα στις επιστολές του Παύλου για τις γυναίκες (ειδικότερα *Πρώτη προς Κορινθίους*: π.χ. Ζ' 1-2. «Καλόν είναι εις τον άνθρωπον να μην αγγίζει γυναίκα. Αλλά προς αποφυγή της πορνείας, ο καθένας ας έχει τη γυναίκα του [...]». *Προς Εφεσίους*, *Πρώτη προς Τιμόθεο*: π.χ. Β': 11-14. «Η γυναίκα πρέπει να μαθαίνει με ησυχία και πλήρη υποταγή. Στην γυναίκα δεν επιτρέπω να διδάσκει ή να εξουσιάζει τον άνδρα, αλλά να μένει ήσυχη [...]» κ.λπ.). «Μόνο γι' αυτά θα έπρεπε οι γυναίκες να είναι πιο χριστιανές από τους άνδρες», όπως είπε μια φορά ένας θεολόγος! Για περισσότερη ανάλυση από τους Θεοφόρους Πατέρες, διαβάστε επίσης για τα σχετικά θέματα: Τερτυλλιανό, Ιερώνυμο, Βοήθιο (π.χ. «Η γυναίκα είναι ένας ναός χτισμένος πάνω σε έναν υπόνομο»), Χρυσόστομο (π.χ. «Η γυνή άπαξ ωμίλησε και το παν κατέστρεψε»), Ωριγένη (που αυτοευνουχίστηκε για τη βασιλεία των Ουρανών, *Ματθαίος* 10': 12), Κλήμη Αλεξανδρείας (π.χ. «Κάθε γυναίκα οφείλει να είναι γεμάτη ντροπή και μόνο από τη σκέψη ότι είναι γυναίκα»), Ιγνάτιο Λογίολα, Αυγουστίνο, Καλβίνο, Οδο της Cluny (π.χ. «Το να αγκαλιάζεις μια γυναίκα είναι σαν να αγκαλιάζεις ένα τσουβάλι κοπριά»), πουριτανισμό του Προτεστантиσμού κ.ά. Πώς μετά να μη βγει δικαιωμένος ο Sigmund Freud, τον οποίο και πάλι η εκκλησία πολέμησε; Πώς να μην πάθουν κάτι αυτές οι γυναίκες και μαζί τους και οι άνδρες; Πώς να μη δημιουργηθούν αμέτρητες νευρώσεις και ψυχώσεις (το θρησκευτικό παραλήρημα είναι σύμπτωμα σχιζοφρένειας);

Επίσης, πολλοί από τους ανωτέρω Πατέρες και άλλοι για πολλούς αιώνες διατύπωναν διάφορες γνώμες για το πότε έγιναν και πού είναι οι ψυχές, πότε ενώνονται με το ανθρώπινο σώμα (ποια μέρα της κύησης ή ποια μέρα μετά τη γέννηση) και πόσο καιρό η ψυχή μένει κοντά στο σώμα όταν ο άνθρωπος ξεψυχήσει και πού πάει μετά.

Από την ταλαιπωρία του σώματος και την απλυσία (αφού η παραμέληση και η τιμωρία του σώματος ήταν χριστιανικές αρετές), κατά το Μεσαίωνα, ο πληθυσμός της Ευρώπης αποδεκατίστηκε από τις φοβερές επιδημίες πανώλης, που ήταν τακτικές και εξαπλώνονταν με μεγάλη ταχύτητα. Ο κόσμος πίστευε ότι ήταν θεόσταλτες ή προμήνυαν το τέλος του κό-

σμου. Μαζεύονταν λοιπόν όλοι μαζί στις εκκλησίες για να προσευχηθούν. Οι άρρωστοι για να γίνουν καλά, οι υγιείς για να μην αρρωστήσουν και όλοι για να σωθούν μετά το τέλος του κόσμου. Τελικά, μέσα στον κλειστό χώρο, με τον τεράστιο συνωστισμό, μεταδιδόταν η αρρώστια και στους υγιείς!

Υπάρχουν επίσης πολλές μαρτυρίες και αναφορές ότι, κατά τους χρόνους μετά την άλωση (1453) μέχρι και το 19ο αιώνα, οι ορθόδοξες εκκλησίες Ελλάδας και Ρωσίας εμποδίζαν με κάθε τρόπο την εισαγωγή και τη διδασκαλία των επιστημών στα σχολεία και στα πανεπιστήμια των χωρών τους. Έφθασαν στο σημείο να αντιστρατευτούν και τον Ρήγα Φεραίο για τις απόψεις του σ' αυτό το ζήτημα. Ακόμα και σήμερα η στάση τους στο θέμα αυτό είναι ασαφής.

Αν μελετήσουμε λοιπόν τις παραπάνω παρατομμές και τα θέματα που προτείνουμε, τότε δημιουργείται το ερώτημα: Είναι ποτέ δυνατόν ένα πνευματικό ίδρυμα, που φέρει τον τίτλο του πανεπιστημίου, με ελαφρά τη συνείδηση, να απονέμει τιμητικό τίτλο σε έναν ιερωμένο που δεν έχει επιδείξει καμιά επιστημονική δραστηριότητα; Όπως είναι γνωστό, η λέξη πανεπιστήμιο, που χρησιμοποιήθηκε κυρίως από τον Αριστοτέλη (*Αναλυτικά Πρότερα* 64a-34), σημαίνει το μορφωτικό ίδρυμα που ασχολείται με «πάσαν επιστήμην».

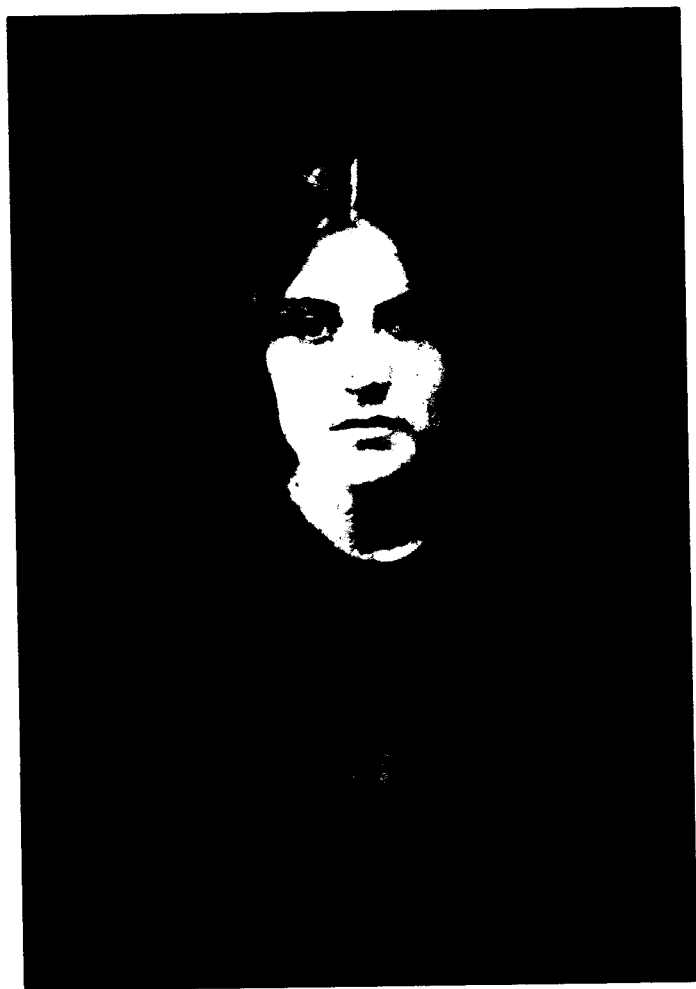
Η επιστήμη στηρίζεται στη συνεχή έρευνα που προκαλείται από το άγνωστο, την αμφιβολία και την ανάγκη των ανθρώπων να δίνουν ολοένα και πιο κατανοητές απαντήσεις στις διάφορες ερωτήσεις, καθώς και στη δυνατότητα εφαρμογών όλων των επιστημονικών επιτευγμάτων για διάφορους σκοπούς. Αντιθέτως, η θρησκεία βασίζεται στην πίστη χωρίς έρευνα. Το δόγμα της πίστης είναι το «πίστευε και μη ερεύνα», όπως το διατύπωναν οι εκκλησιαστικοί Πατέρες των τεσσάρων πρώτων αιώνων. Ουσιαστικά, δεν είναι παρά η φυσική προέκταση της βιβλικής δήλωσης «ερευνάτε τας γραφάς», που συστήνει μόνο την εγκωμιαστική «έρευνα» των γραφών, αφού ουδέποτε η χριστιανική θρησκεία επέτρεψε να κρίνει κανείς ελεύθερα τις «ιερές» γραφές!

Στη θρησκευτική λοιπόν σκέψη δεν τίθεται θέμα αμφιβολίας και ουσιαστικής επιστημονικής έρευνας. Πιστοί και ιερωμένοι δεν αμφιβάλουν καθόλου για την Ανάσταση του Χριστού ή του Λαζάρου, δεν ερευνούν αν ισχύει ή όχι το δόγμα της Αγίας Τριάδος και όλα τα άλλα δόγματα. Γι' αυτό κάθε θρησκεία, αλλά και κάθε αίρεση, ισχυρίζεται ότι αυτή είναι η μόνη σωστή και όλες οι άλλες λάθος. Η χριστιανική θρησκεία για 1500 χρόνια βύθισε τον κόσμο σε ένα φοβερό σκοτάδι. Μόνο όταν πλέον τα ανήσυχα πνεύματα άρχισαν πάλι να ερευνούν το 1/10.000 που απέμεινε (κατά τις εκτιμήσεις των ειδικών) από τα ως εκ θαύματος διασωθέντα αρχαία συγγράμματα και όταν το κράτος άρχισε να παίρνει σιγά σιγά διναμική στα χέρια του, παραμερίστηκε ολίγον κατ' ολίγον η Εκκλησία.

Δεν είναι άλλωστε καθόλου λίγες οι βιαιοπραγίες που συνέβησαν από τα αναγεννησιακά χρόνια μέχρι και σήμερα, για να περάσουμε σ' αυτή τη μεταβατική εποχή της σχετικής ελευθερίας των πεποιθήσεων. Πώς λοιπόν είναι δυνατόν ένας που πρεσβεύει και αγωνίζεται για ιδέες και αρχές μιας τέτοιας θρησκείας και εκκλησίας, που σιωπά μπροστά στην τρομερή ιστορία της καταστροφής και του σκότους, να γίνεται Επίτιμος Διδάκτωρ Πανεπιστημίου; Αυτή είναι η θεμελιώδης ερώτησή μας προς την Ιατρική Σχολή και τη Σύγκλητο του Α.Π.Θ.

Κάθε λίγο και λιγάκι ακούμε, ακόμη και σήμερα, τον έναν ή τον άλλο ιερωμένο να καταπολεμά τη μία ή την άλλη επιστημονική θεωρία (π.χ. δαρβινική θεωρία της εξέλιξης, ψυχιατρική του Freud, εξωσωματική γονιμοποίηση κ.λπ.), τον έναν ή τον άλλο επιστήμονα ή φιλόσοφο, για τους δικούς του λόγους, που κυρίως προέρχονται από τη Βίβλο, αλλά όχι μόνο.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν και τι κρύβεται πίσω από την απόφαση της Ιατρικής Σχολής του Α.Π.Θ. να απονείμει τον τιμητικό τίτλο του Διδάκτορος της Ιατρικής στον Αρχιεπίσκοπο της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ελλάδος. Τρίζουν τα κόκαλα του Ιπποκράτη και του Αριστοτέλη! Όπως έτριζαν και όταν η κατά το εκκλησιαστικόν Πολυχρόνιον «ευσεβεστάτη» βασίλισσα Φρειδερίκη βραβεύτηκε με τον ίδιο τίτλο από την ίδια σχολή του Α.Π.Θ. πριν μερικές δεκαετίες!

Η Σουζάν Βαλαντόν σε ηλικία 20 ετών